

روایت ژنرال هایزر از قدرت پوشالی ارتش پهلوی دوم

۱۵ مرداد ۱۳۹۷ ساعت ۸:۴۰

از آنجایی که محمدرضا شاه سلطنت و حکومت خود را وابسته به نهاد ارتش کرده بود و وحشت زیادی از رویگردانی ارتش از سلطنت پهلوی احساس می نمود، نظارت شدیدی بر بوروکراسی ارتش و ترفیعات افسران ارشد داشت.

کافه تاریخ- کشکول

از آنجایی که محمدرضا شاه سلطنت و حکومت خود را وابسته به نهاد ارتش کرده بود و وحشت زیادی از رویگردانی ارتش از سلطنت پهلوی احساس می نمود، نظارت شدیدی بر بوروکراسی ارتش و ترفیعات افسران ارشد داشت. هیچ درجه نظامی بالاتر از سرگردی بدون دقت و بررسی مستقیم خود شاه در پرونده افسر مورد نظر و دستور او انجام نمی پذیرفت. شاه شخصاً پرونده های این قبیل افسران را برای تعیین مصلحت و ضرورت ارتقاء درجه آن ها را مورد مطالعه قرار می داد. او تمام سرلشکران و فرماندهان عالی خود را از آمدن به پایتخت یا ملاقات با سایر فرماندهان بدون اجازه شخصی او و مورد به مورد منع کرده بود. اتخاذ همه تصمیم ها در ارتش توسط شاه گرفته می شد. ژنرال هایزر نیز در این باره اعتقاد دارد که حتی تصمیماتی که در اکثر سازمان های نظامی در رده های سرهنگی یا سرهنگ دومی اتخاذ می شود در ایران توسط شاه تصمیم گیری می شد. هایزر یکی از دلایل این امر را در خصوصیات افسران ایرانی جستجو می کند که عادت کرده بودند که به آن ها دستور بدهند. او می نویسد: ارتش ایران یک ضعف عمومی انکار ناپذیر دارد و اینکه ارتش آموزش ندیده بود که فی نفسه مشکلات را حل کند. ارتش به رهبری قدرتی متکی بود که در وجود شاه و امریکا خلاصه می شد.

منبع: هایزر، رابرت. مأموریت در تهران. ترجمه ع. رشیدی، تهران: اطلاعات، ۱۳۶۵، ص ۲۳

